KOMMISSIONENS BESLUT (EU) 2017/126

av den 24 januari 2017

om ändring av beslut 2013/448/EU vad gäller fastställande av en enhetlig, sektorsövergripande korrigeringsfaktor i enlighet med artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG av den 13 oktober 2003 om ett system för handel med utsläppsrätter för växthusgaser inom gemenskapen och om ändring av rådets direktiv 96/61/EG ([1]), särskilt artikel 10a.5,

med beaktande av kommissionens beslut 2011/278/EU av den 27 april 2011 om fastställande av unionstäckande övergångsbestämmelser för harmoniserad gratis tilldelning av utsläppsrätter enligt artikel 10a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG ([2]), särskilt artikel 15.3, och

av följande skäl:

(1) Genom artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG fastställs det högsta årliga antal utsläppsrätter som ligger till grund för beräkningen av gratistilldelningen till anläggningar som inte omfattas av artikel 10a.3 i direktiv 2003/87/EG. Detta antal är summan av två delar som beskrivits i led a respektive b i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG.

(2) För att säkerställa att det högsta årliga antalet utsläppsrätter inte överskrids, ska en sektorsövergripande korrigeringsfaktor vid behov tillämpas på ett enhetligt sätt för att minska anslagen för alla anläggningar som är berättigade till gratis tilldelning av utsläppsrätter.

(3) I enlighet med artikel 15.3 i beslut 2011/278/EU ska kommissionen fastställa den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn genom att jämföra den gräns som fastställts genom artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG med summan av de preliminära sammanlagda årskvantiteterna av gratistilldelning för alla anläggningar som omfattas av direktiv 2003/87/EG på medlemsstaternas territorium.

(4) Kommissionen fastställde i beslut 2013/448/EU ([3]) en enhetlig, sektorsövergripande korrigeringsfaktor, som lades fram i artikel 4 i och bilaga II till det beslutet.

(5) Domstolen har i sin dom av den 28 april 2016 avseende de förenade målen C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 och C-391/14–C-393/14, konstaterat att kommissionen, vid fastställandet av det högsta årliga antalet utsläppsrätter i enlighet med artikel 10a.5 led b i direktiv 2003/87/EG, inte skulle ha tagit hänsyn till utsläpp som härrör från de verksamheter som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG sedan år 2013 i den mån dessa utsläpp genererats av anläggningar som omfattades av systemet för handel med utsläppsrätter före denna tidpunkt. Som ett resultat av detta fastslog domstolen att kommissionen inte fastställde det högsta årliga antalet utsläppsrätter i enlighet med kraven i artikel 10a.5 led b i direktiv 2003/87/EG och att den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktor som anges i artikel 4 i och bilaga II till beslut 2013/448/EU också strider mot nämnda bestämmelse. Artikel 4 i och bilaga II till beslut 2013/448/EU ogiltighetsförklarades således av domstolen.

(6) För att genomföra denna dom är kommissionen skyldig att göra en ny beräkning av det högsta årliga antalet utsläppsrätter för anläggningar som är berättigade till gratis tilldelning med avseende på kraven i led b i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och som en konsekvens ska den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktorn ändras i enlighet med detta.

([1]) EUT L 275, 25.10.2003, s. 32.
([2]) EUT L 130, 17.5.2011, s. 1.
([3]) Kommissionens beslut 2013/448/EU av den 5 september 2013 om nationella genomförandeåtgärder för övergångsutdelningen av gratis utsläppsrätter för växthusgaser i enlighet med artikel 11.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/87/EG (EUT L 240, 7.9.2013, s. 27).

(7) De nya beräkningarna av det antal utsläppsrätter som avses i artikel 10a.5 led b i direktiv 2003/87/EG har genomförts enligt samma metod, med användande av samma uppgifter som för den första beräkningen 2013. Medan kommissionen ursprungligen hade beaktat utsläpp som genererats i anläggningar som omfattas av EU:s system för handel med utsläppsrätter före den 1 januari 2013 som härrör från de verksamheter som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG först från och med 2013, skulle dessa, i linje med domstolens dom, inte tas med i beräkningen av det högsta årliga antalet utsläppsrätter enligt definitionen i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG.

(8) Som utgångspunkt använde kommissionen de ursprungliga officiella bidragen från medlemsstaterna. Kommissionen konsulterade sedan medlemsstaterna om deras inlämnande av uppgifter om utsläpp och begärde ytterligare förtydliganden när det var nödvändigt. I enlighet med artikel 10a.5 har endast anläggningar för vilka medlemsstaterna lämnat in kontrollerade utsläpp beaktats.

(9) Kommissionen strök sedan anläggningar från beräkningen om de bedrev sådan verksamhet som omfattas av direktiv 2003/87/EG först från och med 2013, men redan var en del av systemet för handel med utsläppsrätter före 2013. Utsläpp från anläggningar som hade blivit inkluderade av medlemsstaterna i enlighet med artikel 24 i direktiv 2003/87/EG före 2013 ströks också.

(10) Anläggningar som berörs mellan dagen för den första insamlingen av uppgifter och 2013, antingen genom strukturella förändringar såsom fusioner, uppdelningar eller nedläggningar eller av tekniska förändringar, så att de inte längre uppfyllde de relevanta tröskelvärden som anges i bilaga I till direktiv 2003/87/EG beaktades fortfarande vid omräkningen, eftersom dessa ändringar inte kunde förutses vid tidpunkten för insamlingen av uppgifter. Anläggningar som undantas från systemet i enlighet med artikel 27 i direktiv 2003/87/EG har av samma skäl också beaktats vid omräkningen.

(11) Förändringar som korrigerar misstag i medlemsstaternas nationella genomförandeåtgärder för perioden 2013–2020 och som genomförts före slutet av år 2016 beaktades vid omräkningen, eftersom de korrekta värdena bör ha varit på plats redan vid tidpunkten för den ursprungliga beräkningen av den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn.

(12) I sin dom av den 28 april 2016 begränsade domstolen uttryckligen verkningarna i tiden av ogiltighetsförklaringen i artikel 4 i och bilaga II till beslut 2013/448/EU, så att, för det första, domen inte har verkan förrän tio månader efter dagen för avkunnandet av förevarande dom. Den sektorsövergripande korrigeringsfaktorn som fastställs i beslut 2013/448/EU är därför ogiltig från och med den 1 mars 2017. För det andra kan bestämmelser som antagits fram till den dagen på grundval av de ogiltigförklarade bestämmelserna inte ifrågasättas.

(13) I enlighet med domstolens dom som betonade att på grund av tvingande rättssäkerhetshänsyn ska åtgärder från medlemsstaternas sida om fördelning av utsläppsrätter för perioden 2013–2020 och alla senare ändringar och tillägg till dessa som vidtagits fram till ikraftträdandet av det här beslutet fortsätta att gälla. Den sektorsövergripande korrigeringsfaktor som fastställts i detta beslut ska tillämpas i beslut som antas från och med den 1 mars 2017 och som skapar eller ändrar fördelningsrättigheter som fastställs med hjälp av den sektorsövergripande korrektionsfaktorn.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2013/448/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 4 ska ersättas med följande:

”Artikel 4

Den enhetliga sektorsövergripande korrigeringsfaktor som avses i artikel 10a.5 i direktiv 2003/87/EG och som fastställts i enlighet med artikel 15.3 i beslut 2011/278/EU återfinns i bilaga II till detta beslut.”

2. Bilaga II ska ersättas av texten i bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den 1 mars 2017.

Utfärdat i Bryssel den 24 januari 2017.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Bilaga II till beslut 2013/448/EU ska ersättas med följande:

”BILAGA II

De sektorsövergripande korrigeringsfaktorer som tillämpas på gratistilldelningen till anläggningar som inte omfattas av artikel 10a.3 i direktiv 2003/87/EG för åren 2013–2020 är följande:

År	Sektorsövergripande korrigeringsfaktor
2013	89,207101 %
2014	87,657727 %
2015	86,090119 %
2016	84,506152 %
2017	82,905108 %
2018	81,288476 %
2019	79,651677 %
2020	78,009186 %”